Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-118/14, LDC Argentina mod Rådet

(Sag C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, og avocat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: LDC Argentina SA, Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 15. september 2016, som blev meddelt Rådet den 16. september 2016, i sag T-118/14, LDC Argentina SA m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.

— Frifindelse i søgsmålet anlagt af sagsøgeren i første instans med påstand om annullation af den omtvistede forordning.

— Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betales sagens omkostninger i såvel første instans som under appellen.

Subsidiært:

— Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse.

— Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appellen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **For det første** anvendte Retten et urigtigt retligt kriterium, da den vurderede, om Rådet havde beviser for at fastslå, at de nationale priser på råmaterialer, som fremgik af de undersøgte, relevante argentinske eksportører, blev tilstrækkeligt fordrejet til, at det kunne begrundes at se bort fra dem og benytte den i grundforordningens ([1]) artikel 2, stk. 5, andet afsnit, fastsatte metode. Herved pålagde Retten institutionen en bevisbyrde, der var for streng.

2. **For det andet** er Rettens konstatering af, at de af institutionerne fremførte beviser ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at der forelå en mærkbar fordrejning af priserne på de vigtigste råmaterialer i Argentina som følge af DEA-ordningen, utilstrækkeligt begrundet.

3. **For det tredje** er den appellerede doms konklusion, hvorved antidumpingtolden blev annulleret, for så vidt som den vedrørte sagsøgeren i første instans, uforholdsmæssig i forhold til den eneste annullationsgrund, som Retten har taget hensyn til, og giver den fastslåede ulovlighed unødvendige virkninger.

4. Rådet vil godtgøre, at den appellerede dom er behæftet med flere retlige fejl, som påvirker dens gyldighed. Derudover har Rådet gjort gældende, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgeren i første instans' første anbringende, er tilstrækkeligt godtgjort til, at Domstolen kan træffe endelig afgørelse om denne påstand og frifinde Rådet.

5. Det er derfor Rådets opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, og at det skal frifindes for påstanden om annullation af den omtvistede forordning, nedlagt af sagsøgeren i første instans.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) (»grundforordningen«).